

HYGG & HOYR

Fríggjadagur 26. november

Útvarpið móti aldarskiftinum

JAKUP MØRK

Sunnudagin fara vit inn í advent, og tá eru fleiri, sum av álvara fara at hugsa um jólini. Tey í Útvarpinum hava tó havt bæði jól og nýggjár í tonkunum í longri tíð, og hava vit tosað við Jógvan Arge, programleiðara, og spurt hann, hvat tey hava at bjóða okkum komandi mánaðin.

Viðvíkjandi nýggjárinum og túsundáraskiftinum, so hevur Útvarpið longu sent nakrar sendingar, sum hava tilkynnti til hetta evnið.

Per Højgaard og Kári Durhuus hava í felag gjørt nakrar sendingar við serligum atliti til sjálvt túsundáraskiftið. Nýggjár og túsundáraskifti fær eisini fólk at hugsa aftureftir, og útvarpið hevur eisini litið aftur um bak, m.a. við sendingunum hjá Sverra Egholm, har hann trívur í evni úr allari hesi öldini. Eisini sendingarnar hjá Armgard Arge, tey 10 bóðini, eru gjørdar við atlitið til eitt túsundára skeið, men er evnið í hesum framanfyrirstandandi túsundarárhaldið fyrri kristnu Føroyar.

Nú tað stundar til jóla

Sendingarnar, sum verða gjørdar í.s.v. jólini, kunnu neyvan metast at vera tann stóra kollveltingin. Jógvan Arge sigur eisini, at nógvar av teimum sendingum, sum vit fara at hoyra um jólini, fara at koyra eftir sama leisti sum undanfarni ár.

Hetta er tó heldur ikki so galið, tí jólaheilsur, jólasangur, prátt við børn og jólamenn, er jú alt nakað, sum tey flestu munnu halda hoyrir jólnum til.

Jólaalendarin verður sjálvandi eisini sendur allan jólamánaðin, og munnu tað vera nógvar húski, sum hava ognar sær kalendaran við tilhoyrandi bókinginum, soleiðis at børnini kunnu sita og lurta um morgunin. Eydnast teimum ikki at hoyra hetta um morgunin, verður endursent seinnaftur, soleiðis at øll fáa møguleika at lurta eftir hesum væl umtóktu parti av skrá Útvarpsins.

Nýggjárið

Víkuna millum jól og nýggjár fer Útvarpið so at senda nakrar av teimum væl-

kendu kavalkadunum, har tikið verður saman um tað, sum er farið fram í árinum. Áætlanin er at senda nakrar av hesum sendingum hvørt kvøld tað seinastu vikuna í öldini, og verður sjálvsagt nortið við nógvi ymisk evni, so sum politik, ítrótt, samfelagsmál o.s.fr.

Við tað at omanfyrenevndu kavalkadur verða sendar vikuna upp undir sjálvnt nýggjárið, hevur Útvarpið møguleika fyrri at seta allan nýggjárstaftan av til túsundáraskiftið. Hetta skal so ætlandi viðføra, at talan verður um eitt spennandi útvarpskvøld, har nógvi ymiskt verður á skránni. Litið verður aftur á árið og ikki minst túsundáraskeiðið, sum tá er farið aftur um bak, eins og tað eisini verður hugt fram eftir, soleiðis at vit kanska fáa eina hylling á, hvat komandi túsundáraskeiðið hevur at bjóða okkum.

Sum vera man, so er klokkan ikki eins alla staðni í heiminum, og Útvarpið fer tiskil eisini at greiða frá, hvussu tað er at halda nýggjár í øðrum londum, júst tá visarin fer um 12 talið á staðnum.

Hvat komandi túsund árið síðani

Jógvan Arge, programleiðari

hava at bjóða okkum er ilt at siga, men í Útvarpinum ætla tey so at gera sítt til, at vit, um ikki annað, fáa eina góða byrjan til hetta skeið.

ÚTSJÓN - um loftmiðlar okkara

Hugnaprátt, álvarsemi og ævintýr

»Ja so góða, hvussu fært tú so dagin at ganga?« Vit kenna røddina og vit kenna formin av sendingini. Fólk ringja inn og ynskja sær eithvørt lag. Prátt verður um stórt og smátt. Um veðrið, arbeidslív, heimaarbeiði og føðingardagar. Eins og verturin sjálvur, er tónin í sendingini positivur.

Málráðurin hevur átt ein góðan í fleiri ár. Elis Poulsen er fólkagong. Hann er ein partur av tí føroyska morguninum og teimum skiftandi árstíðunum. Vørumerkið er tað lætta prátið og einføldu spurningarnir.

Men tað er vælkommið. Tað er livandi útvarp. Og tað er, hvat tað er.

Eg haldi, at sendingin, sum øll kunnu vera fyrri uttan, og sum ongin tekur skaða av, er í botn og grund ein góður fastur táttur hjá Útvarpi Føroya. Her sleppa

øll framat, óansæð taligávor og status í samfelagnum. Tónleikurin er sum regul fjølbroyttur og inn ímillum sníkir seg onkur lítið nýggjheit.

Vit fáa at vita, hvar arbeiði er í landinum. Okkara trúgvur lurtari og vinur í Vágum sleppur at ávara ímóti skilaleysari koyring, sum hann sjálvur hevur so ringar royndir av. Nakrir føðingardagar verða avdúkaðir og kanska okkurt forlovisi. Og nógvi fáa heilsanir frá starvsfeløgum, vinum og familju.

Málráðurin er live. Her kann alt henda og tað er eisini eitt stórt pluss við sendingini.

Morfinfellan

Morfinfellan, sum Jógvan Páll Johannesen og Grægaris D. Magnussen høvdu lagt til rættis, var ein sera áhugaverd sending.

Farið var afturum ein fiskimann, sum við egnum orðum og kenslum greiddi frá einari vanlukku umborð á einum línuskipi. Ístaðin fyrri at fáa rætta viðgerð á vanlukkaðaðnum og á sjúkrahølini, fekk maðurin so stórar mongdir av heilivági, at hann fullkomiliga misti fótastíð í tilveruni.

Morfinfellin var ein skakandi søga, har høvuðspersónurin leiddi okkum ígjøgnum ein kropsligan og sálarligan niðurtúr. Afturat hesum kom eisini ein dyggur figgjarligur og menniskjansligur smeytur.

Spell, at skiparin, narkosulæknin og leiðarin á Hjalpitólarmiðstöðini ikki vildu úttala seg, tá hyggjarin annars fær tað á bænding, at hendir eru fleiri menniskjanligar feilir, og at nógvi brek eru í heilsuskipanini. Frásøgan hjá Poul Mørner virkar erlig nokk, og hann skal eiga stóra takk fyrri, at hann vil traðka fram í sendingini. Spurningurin er bert, um tað journalistisk er rætt at lata nokkso álvarsligar avdúkingar innan heilsuverkið referera til bert eina keldu, sum hevur verið ávirkadur av sterkum heilivági í eitt longri tíðarskeið.

Steintór Rasmussen, lærari:

Ævintýrarin

Mánakvøldið hevði Innskot vitjan av einari ungari brosandari ævintýrinni. Eg kundi lurtað eftir Dúritu Holm í fleiri tímar. Hon hevur sum 24 ára gomul upplivað meiri enn flest onnur klára eitt langt lív. Føroyar hava fostrað mangar góðar sjómenn, bæði dekkarar og skiparar. Tó haldi eg, at okkurt serligt er við Tróndi Paturssyni, Ova Joensen, Birgiri Enni og Dúritu Holm. Hetta at sigla nýggjar leiðir og seta kós inn í tað ókenda. At ikki allar lastir skulu fermast við tórski og brosmukálvum. Hetta at lívsins sannleikar, fólkalív, margfeldi og vakurleiki kunnu veiðast uttan um fiskidagar og innan fyrri øll sjómørk.